

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/75/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113012122
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113012122.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému Y. U., pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm.a) Tr.zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 28. júla 2015 odvolanie obžalovaného Y. U. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. marca 2015, sp. zn. 6T/131/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 3 Tr.por. sa napadnutý rozsudok z r u š u j e vo výroku o súhrnnom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sa u obžalovaného Y. U. podľa § 44 Tr. zák. u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, pretože trest, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/31/2013 zo dňa 22.apríla 2013, kedy nadobudol aj právoplatnosť, vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 20.marca 2015, sp. zn. 6T/131/2013, bol obžalovaný Y. U. uznaný za vinného z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm.a) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 13.02.2013 v čase okolo 9.00 hod. v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne počas vizity chytil službukonajúceho referenta npor. P. J. rukou za hrdlo a dvakrát ho udrel päšťou do oblasti tváre, pričom poškodený P. J. konaním obvineného utrpel opuch a hematóm pravého očnicového oblúka a hornej pery, bez obmedzenia na bežnom spôsobe života.

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona s prihladnutím na § 37 písm. m), písm. h) Tr. zákona a za použitia § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní osem rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona okresný súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.04.2013, sp. zn. 1T/31/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.04.2013 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovanému uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť poškodenému

Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, Súdna 15, priečinok 119, 911 96 Trenčín škodu vo výške 1.047,54 Eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení ho napadol odvolaním obžalovaný Y. U.. V písomnom odôvodnení odvolania sám i prostredníctvom obhajcu v súlade s obhajobnými námietkami prednesenými už pred okresným súdom poukazoval na to, že už v prípravnom konaní sa ku skutku, ktorý mu je kladený za vinu priznal a tento skutok aj oľutoval. Pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu dňa 7. augusta 2013 prejavil záujem, aby prokurátor začal konanie o dohode o vine a treste, na základe čoho bol zo strany prokurátora aj určený termín na konanie dohody o vine a treste na 6. novembra 2013, na ktorom u neho prokurátor navrhol upustiť od potrestania podľa § 44 Tr.zák., s čím súhlasil. Následne však dňa 21. novembra 2013 doručil prokurátor na Okresný súd Trenčín podanie, ktorým pre neho z nepochopiteľných dôvodov návrh dohody o vine a treste vzal v celom rozsahu späť. On v priebehu celého trestného stíhania poukazoval na to, že v minulosti mal psychické problémy s diagnostikovanými poruchami osobnosti a správania a depresiami a takéto problémy mal aj v čase keď došlo k spáchaniu skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Potom ako mu lekárka odmietla dať lieky na ukludnenie a on chcel ísť naspäť do izby, lebo nechcel byť nervózny, poškodený P. J. podľa neho zle vyhodnotil situáciu, keď najskôr zvýšil hlas a potom mu chytil jeho ruku a v dôsledku toho on už svoje konanie neovládal a udrhel poškodeného dvakrát pravou rukou do tváre. Jeho konanie bolo teda iba reakciou na správanie poškodeného, ktorý nezohľadnil jeho zdravotný stav. Pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, tento považuje za neprimerane prísny a nezohľadňujúci pohľadujúce okolnosti podľa § 36 písm.c), písm.l) Tr.zák. Za dostatočný považuje nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý si teraz vykonáva a ktorý mu bol vo výmere 7 rokov uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 22. apríla 2013, sp.zn. 1T/31/2013. V súčasnej dobe podstúpil od posledného hlavného pojednávania na okresnom súde ďalšiu liečbu, ktorá je podľa jeho názoru úspešná, pretože je „veľmi dobre nastavená,“ pričom od uvedeného posledného hlavného pojednávania nebol disciplinárne potrestaný, ale bol jedenkrát disciplinárne odmenený a robí aj veliteľa izby. Na podklade uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 29. mája 2015, vykonal dňa 28. júla 2015 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného Y. U. je dôvodné len vo vzťahu k výroku o súhrnnom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o priznávajúcu výpoveď obžalovaného Y. U., ale aj o dôkazy s touto výpoveďou korešpondujúce a z nich predovšetkým svedecké výpovede poškodeného P. J., MUDr. E. M., M. Z. K., V. I., E. M. i T. K., ako aj o závery znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria)

a o listinné dôkazy, na ktoré poukázal. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného Y. U., pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi, z nich najmä s už uvedenými svedeckými výpoveďami, so zisteniami a závermi znalcov a listinnými dôkazmi. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného Y. U. zo spáchania žalovaného skutku uvedeného vo výroku napadnutého rozsudku. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam

(i keď vo svojej podstate smerovali len k snahe obžalovaného presvedčiť o správnosti a objektivnosti práve len jeho pohľadu na prejednávany skutok) nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného Y. U. ako prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm.a) Tr.zák., pričom svoje závery v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku a ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za opodstatnené.

Okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného, však pochybil vo výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu. Obžalovanému Y. U. totiž uložil podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 37 písm. m), písm. h) Tr. zákona a za použitia § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní osem rokov, na výkon ktorého obžalovanému podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona okresný súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.04.2013, sp. zn. 1T/31/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.04.2013 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad, hoci u obžalovaného boli splnené zákonné podmienky na postup podľa § 44 Tr. por., t. j. na upustenie od uloženia súhrnného trestu. Obžalovaný spáchal teraz posudzovaný trestný čin - prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm.a) Tr.zák. dňa 13.februára 2013, teda skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, konkrétne skorší rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.04.2013, sp. zn. 1T/31/2013, preto prichádzal do úvahy postup podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., t. j. uloženie súhrnného trestu podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Týmto skorším rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.04.2013, sp. zn. 1T/31/2013, bol obžalovaný Y. U. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1, ods.2 písm.c) Tr.zák. a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.b) Tr.zák. a odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PL. ÚS 106/2011 - 85 z 28.11.2012 uverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 21. decembra 2012 pod č. 428/2012 slová uvedené v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák. v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ stratili dňom 21. decembra 2012 nielen účinnosť, ale po uplynutí šiestich mesiacov od vyhlásenia nálezu v zbierke zákonov, t. j od 21.6.2013 aj platnosť, preto prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 188 ods.2 Tr. zák. (v rozpätí na 7 až 12 rokov) a po zvýšení jej dolnej hranice o jednu tretinu podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. (na 8 rokov a 8 mesiacov) pre prevažujúci pomer priťažujúcich okolností (existencia priťažujúcich okolností podľa § 37 písm.h/, písm. m/ Tr. zák. pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti) a aj po prihliadnutí na vyšší stupeň závažnosti spáchaného zločinu i prečinu, zvýraznený predovšetkým ich povahou, spôsobom páchania i následkom, ktorý mohol odôvodniť tiež aj záver, že súčasné použitie ustanovení § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 Tr. zák. (ukladanie zvýšeného súhrnného trestu) by nebolo pre obžalovaného ako ich páchatela neprimerane prísne a preto by nebol dôvod na postup podľa § 38 ods. 7 Tr. zák., t. j. pre nepoužitie § 38 ods. 4 Tr. zák. (zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu), ako aj po zvýšení jej hornej hranice o jednu tretinu v zmysle prvej vety § 41 ods. 2 Tr. zák. (ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody za tri úmyselné trestné činy spáchané viacerými skutkami, z ktorých jeden je zločinom). Prichádzalo preto do úvahy ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody za všetky tri trestné činy podľa miernejšej trestnej sadzby, ako bola trestná sadzba, podľa ktorej bol ukladaný trest len za dva z nich skorším rozsudkom, ktorý obžalovaný teraz vykonáva. Vzhľadom na uvedené okolnosti a pri zistení, že obžalovaný Y. U. spáchal teraz prejednávany prečin pred takmer 2 a pol rokom, navyiac v stave zmenšenej príčetnosti a k jeho spáchaniu sa priznal, je dostatočne odôvodnený záver, že trest, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/31/2013 zo dňa 22. apríla 2013, kedy nadobudol aj právoplatnosť, vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, je dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela a nebol preto dôvod na ukladanie súhrnného trestu.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaného zrušil podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 3 Tr.por. napadnutý rozsudok u obžalovaného len vo výroku o súhrnnom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a pochybenie okresného súdu napravil tak, že u obžalovaného Y. U. podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.